

tionen og Repræsentanter for Tjenestemandsgenerationerne i dem. Disse skulde nemlig drages med ind i Arbejdet paa ikke blot at forbedre Tjenestemændenes egne Stillinger, men ogsaa at skabe god Økonomi indenfor de Virksomheder, i hvilke de arbejder. Og jeg tror, at Tjenestemændene har forstaaet dette, og kan i saa Henseende henvise til en Udtalelse, som fremkom for ikke længe siden, nemlig efter at Telegrafvæsenets Sparekommission havde afgivet sin Betænkning. Der fremkom da et Forlydende i et Blad om, at der indenfor Telegrafvæsenets Tjenestemænd skulde være stor Utilfredshed med dens Betænkning og med de Beparelser, der skulde indføres. Man henvendte sig da til Telegrafkontrolør Ingeholm, som havde været Medlem af Kommissionen, en af Telegraforganisationens fremtrædende Mænd, og han sagde, at det var saa langt fra Tilfældet, at der var Utilfredshed dermed; thi, sagde han: Tjenestemændene er lige saa godt som det øvrige Samfund interesserede i, at der arbejdes økonomisk og udvises god Økonomi indenfor Statsinstitutionerne.

Det var en Udtalelse, hvis Fremkomst jeg var meget glad ved, netop da den fremkom fra en fremtrædende Organisationsmand indenfor Stats tjenestemændenes Kreds, og jeg føler mig overbevist om, at efterhaanden vil den Anskuelse ogsaa trænge frem, at Tjenestemændenes Økonomi hænger paa det nøjeste sammen med Institutionernes Økonomi. Men for at faa en god Økonomi og Balance i Statsvirksomhederne er det nødvendigt at faa Tjenestetidsreglerne ændret, og jeg beklager overordentligt, at den Kommission, som er nedsat om disse Forhold, paa Grund af Forholdenes Ugunst ikke har været i Stand til at faa sit Arbejde fuldført paa dette Omraade, saa vi kunde komme til at behandle Sagen her i Rigsdagen, inden denne Samling slutter, men dette har ogsaa ikke kunnet lade sig gøre. Det kommer imidlertid aldeles utvivlsomt, og det maa blive saaledes, at hvis 8-Timers Arbejdsdagen skal fastholdes, maa der indenfor Statsinstitutionerne blive effektivt Arbejde ogsaa i Forhold til Arbejdet indenfor Privatvirksomhederne, og det maa blive saaledes, at Arbejdstiden kan reguleres i Forhold til Arbejdets Effektivitet. Ellers bliver det ganske umuligt at faa Arbejdet udført paa en saadan Maade, at det ikke kræver et uforholdsmæssigt stort Personale og derigennem kommer til at bidrage til, at Statsinstitutionerne ikke kan bære sig.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): De af mig stillede Ændringsforslag er alle uden Omtale vedtagne ved Tillægsbevillingslovforslagets anden Behandling, og jeg skulde derfor ikke have bedt om Ordet, dersom ikke en enkelt Udtalelse under denne tredje Behandling dels fra det ærede Medlem Hr. Rode og dels fra det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde givet mig Anledning til at give Tinget nogle Meddelelser vedrørende det finansielle Resultat af Kornloven for indeværende Høstaar. Paa denne Tillægsbevillingslov er der med den Ændring, jeg har bragt i Forslag, bevilget i alt ca. 58 Mill. Kr. som Udgift for Kornordningen for 1920—21 foruden det Beløb, der er opført til selve Administrationen, altsaa, som det ærede Medlem Hr. Rode bemærkede, meget nær ved 60 Mill. Kr. Det kan ikke nægtes, at et saadant Beløb blot for Høstaarets 7 første Maaneder ser meget foruroligende ud. Naar det erindres, at der for det forudgaaende Høstaar, altsaa Høstaaret for 1919—20, paa dettes første Tillægsbevillingslov kun blev opført 23 Mill. Kr., hvilket Beløb imidlertid paa denne Tillægsbevillingslov forøges med 34 Mill. Kr. foruden Administrationsudgifter, vilde det for indeværende Høstaar ganske vist føre til et umaadeligt Udgiftsbeløb, hvis denne første Bevilling paa 58 Mill. Kr. skulde kunne tænkes at kræve en forholdsvis lige saa stor Forøgelse i indeværende Finansaar. Jeg tror derfor, at det kan have sin Interesse, at jeg med nogle Tal oplyser, hvorledes Stillingen er i saa Henseende, og hvad der efter de Oplysninger, der er mig forelagt af Statens Brødkornsadministration, kan ventes at komme til at foreligge paa næste Aars Tillægsbevillingslov.

Lad mig da straks sige, at det af regnskabsmæssige Grunde er umuligt blot nogenlunde nøjagtigt at opgøre, hvor meget af den enkelte Kornlovs Udgifter der falder paa hvert af de to Finansaar, som Høstaaret gaar ind over; det vil altid blive mere eller mindre et Skøn, fordi den endelige Opgørelse først kan finde Sted, naar Høstaaret er forbi. Naar jeg har foreslaaet ved Ændringsforslag til Tillægsbevillingslovforslaget at forhøje Bevillingen for i Aar med 9,9 Mill. Kr. fra 48 Mill. Kr. som oprindeligt foreslaaet, er det, fordi det kan siges, at hvad der er indgaaet af Eksportafgift for Vaarsæd, kan regnskabsmæssigt gøres op pr. 31. Marts, men hvad alt det andet har kostet og Formalingafgiftens Beløb, som kommer til Indtægt,